

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

der af Aaret maa de saa søge offentlige Arbejder, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby sagde. For at der ikke skal opstaa alt for megen Bitterhed, naar de paagældende skal fjernes fra det bedre betalte Arbejde, kræver man nu fra visse Sider Lønnen nedsat for de offentlige Arbejder. Det er efter min Mening ikke den Vej, man bør gaa. Skal man kunne sikre Landbrugets Arbejdskraft, maa man kunne byde Arbejderne mere fast Beskæftigelse paa rimelige Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby fandt det meget forklarligt, at Landbrugernes Børn og Slægtninge forlod Landbrugsarbejdet, og fjøede til, at det vilde jeg vel ikke forbyde dem, for vi skulde vel ikke have Stavnsbaandet indført. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby burde nu have læst min Tale, før han udtalte sig — han havde haft 8 Dage dertil. Havde det ærede Medlem gjort det, kunde han have sparet sig disse sidste Bemærkninger. Jeg udtalte nemlig, at jeg skulde ikke kritisere, at Landbrugernes Børn søgte andet Erhverv, og jeg fjøede til, at det har de deres frie Ret til, men at jeg ikke mente, det var uden Betydning at pege paa dette Forhold, naar man kræver Tvangslove over for Arbejderne. Det ærede Medlems Udtalelse om, at de 11 000 ikke havde søgt andet Erhverv, men var taget paa Højskole eller andre Skoler, har næppe meget med Virkeligheden at gøre. Det Antal Elever paa Højskoler og Landbrugsskoler, der var udgaaet fra Gaardmands- og Husmandshjem, var i 1940—41 5 261 — det højeste Tal i de sidste 8 Aar. For Aaret 1941—1942 og for indeværende Aar foreligger der ikke Oplysninger, men selv om man nu gaar ud fra, at Tallet er steget et Par Tusinde, bliver der alligevel ni Tusinde tilbage, som ikke er gaaet paa Skole, men har søgt andet Erhverv. Jeg gentager: det har de deres frie Ret til; men man bør alligevel erindre det, naar der skal være Tale om at gennemføre de Foranstaltninger for Arbejderne, som jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby fremsatte den for mig overraskende Udtalelse, at Byerne opkrævede indirekte Afgifter til et Beløb af ca. 120 Mill. Kr. om Aaret ved at tage for høje Priser for Vand, Gas og Elektricitet. Jeg beder det ærede Medlem give Tinget nærmere Oplysninger om, paa hvilket Grundlag han er naaet til dette fantastiske Tal.

Jeg vender mig saa atter med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der jo tildelte mig en Irettesættelse for mine Bemærkninger om

Skatterne og Afgifterne. Mine gentagne Udtalelser om, at vi alle — altsaa de fire største Partier — havde Medansvaret for disse Love, fik det ærede Medlem drejet derhen, at jeg søgte at lægge Ansvarret over paa de andre Partier, og at min Tale her kun var til Brug for Agitationen. Ak ja, hvor man skal være forsigtig over for det ærede Medlem, der har saa let ved at faa den Opfattelse, at andre Talere kun tænker paa Agitationen, medens han finder sine egne Taler fri for slige Tendenser. Visse Venstreblade forstaaer derimod saa udmærket Agitationens Kunst og benyttede det ærede Medlems fejlagtige Udtalelser til et stærkt Angreb paa mig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem helt kan fralægge sig Medansvaret i dette Tilfælde.

Anledningen til mine Udtalelser om de indirekte Skatter var den, at visse Politikere og Blade søgte at skabe sig en Særstilling ved en voldsom Kritik af den Omsætningsafgift, som de fire Partier i Fællesskab har gennemført. Jeg tilbød vort Partis Medvirken til Forhandling om en Afløsning af denne Afgift, men fjøede til, at det nok vilde blive vanskeligt at opnaa Enighed, idet man ikke har kunnet tage alle Indtægterne paa Forhøjelse af de direkte Skatter; man har ogsaa maattet forhøje de indirekte Afgifter. Jeg gentog, at det havde vi alle Medansvaret for. Jeg ved ikke, hvor meget mere der skal til for at faa det ærede Medlem til at forstaa, at hans Tale om manglende Ansvar ikke kan anvendes hverken paa mig eller mit Parti.

Det ærede Medlem var dog glad for en enkelt af mine Udtalelser, nemlig den, at der inden for Landbrugernes Kreds havde hævet sig Røster mod Kravet om højere Priser paa Landbrugsprodukter; men det ærede Medlem savnede en lignende Optræden hos Socialdemokraterne, naar Arbejderne fremsatte deres Krav.

Der er nu en meget betydelig Forskel. Landbruget, i hvert Fald det store Landbrug, har faaet fuld Dækning for Dyrtiden. Det samme kan ikke siges om Arbejderne. Men ikke desto mindre har Socialdemokraterne taget Medansvaret for alle Skatte-lovene, Loven om Lønstop, Lovene om Begrænsning af Arbejdernes frie Ret til at tage det bedst betalte Arbejde samt Sociallovens Revision, for blot at nævne nogle enkelte Love. Hvis det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tror, at Arbejderklassen har modtaget disse Love med Begejstring, tager han ogsaa her sørgeligt fejl. Det tjener de danske Arbejdere i høj Grad til Ære, at de efter Oplysning paa Møder og